

Misbrug. Heller ikke er der med Hensyn til de foregaaende extraordinaire Finantslove, som have været givne i en ganske ubetinget Form, foreslået Nogetsomhelst, der kunde bevirke, at Folkethinget skulde være særlig varsomt eller ængstelig med den Bemærkning, det giver Regjeringen. Men jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at, dersom dette Forslag ved denne Leilighed er udfyldt, kan det blive en meget betænkelig Sag, naar man engang er kommen ind paa dette Spor, thi en saadan Tilfætning vil senere kunne faae en meget stor praktisk Betydning, og det vil være en praktisk Betydning, der er i høieste Grad unconstitutionel, idet da nemlig den ene af den lovgivende Magts Parter vil paatvinge — thi her er virkelig Tale om Evang — de to andre sin Villie, hvilket man albrig bør gjøre, og som Folkethinget skulde være allersidst til at gjøre. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem efter den bestemte Modstand, som er kommen fra den høitærede Minister, vilde have taget sit Forslag tilbage, men det synes han ikke at være tilbøielig til, og det er derfor nødvendigt at gøre opmærksom paa, at dets Udfyldighed alene kan gjælde iaar, hvorimod det i senere Aar vil kunne faae en meget stor praktisk Betydning, der da vil være skadelig for Samvirkningen mellem de forskjellige constitutionelle Factorer.

Formanden: Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

Winther: Jeg frasælber Ordet.

Abler: Jeg vil tillade mig at bemærke, at det Forslag, som her ligger for, ikke har været under Behandling i Finantsudvalget, og jeg kan derfor ikke udtale nogen Anskuelse derom paa Udvalgets Vegne, men skal blot fremsætte min personlige Anskuelse derom. Jeg fraraader Thinget at gaae ind paa Forslaget, men jeg gjør det ikke aldeles af de samme Grunde som den ærede sidste Taler. Jeg kunde godt tænke mig, at man, naar der virkelig var store Spørgsmaal, hvorom der var Divergens mellem Regjeringen og Thinget,

naar Forslaget altsaa ikke var saa udfyldt, som det er, ønskede at staae fast, at de Anskuelser, som Thinget havde gjort gjældende, i den Mellemtid, der hengik, indtil Finantsloven endelig blev vedtagen, skulde være Lov, men her er jo ikke et eneste Spørgsmaal, kan jeg gjerne sige, ikke en eneste Post af nogen stor Betydning, hvorom der er Dissens mellem Regjeringen og Folkethinget. Den eneste Forskjel mellem Finantsloven, som den er foreslået, og som den nu er vedtagen, der kan siges at have nogen Betydning, er den Anmærkning, som er sat ind imod den høitærede Krigsministers bestemt udtalte Ønske, men af den Grund antager jeg ikke, at det ærede Medlem har stillet sit Forslag, thi jeg vil ansee det for en ligefrem Selvsølge, at det albrig kunde falde nogensomhelst Minister ind, naar der om saadanne Punkter foreligger en utvivlsom Udtalelse af Thinget, at handle imod dens Aand, i den korte Tid af 5, 6 eller 14 Dage, altsaa en meget kort Tid, hvori den interimistiske Lov gjælder. Der er altsaa ikke Spor af Grund til at vedtage Endringsforslaget, og naar der ikke er Spor af Grund til at vedtage et Endringsforslag, som Regjeringen bestemt modsætter sig, kan jeg ikke indsee, hvorfor Thinget skulde vedtage det. Den Satisfaction, det derved kunde faae, er virkelig altså ubetydelig, eller, naar jeg skal sige min oprigtige Mening, altså uærdig for Thinget, til, at det derfor skulde sætte en Post ind, som ikke har nogensomhelst praktisk Betydning.

Berg: Jeg haaber, at det ærede Thing selv vil bedømme, hvad der er værdigt for Folkethinget eller ikke. Det ærede Medlem, som sidst talte, bruger ofte meget stærke Udtryk uden særegen Anledning. Om der end ikke er væsentlige eller vigtige Poster, hvorom der er Uoverensstemmelse mellem Regjeringen og Folkethinget — og det vil jeg gjerne indrømme, at der ikke er iaar —, er der dog ikke ganske saa smaa Poster, hvori Finantslovsforslaget, saaledes som det er gaaet fra os, er forskjelligt fra, hvad der blev forelagt, og jeg kan ikke troe rettere, end at det kan have sin farlige Side at gjøre det til en Selvsølge, at vi, naar vi ikke kunne blive færdige med Finantsloven